

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

udzielenie pasażerowi na pokładzie statku powietrznego nieodpowiedniej pierwszej pomocy medycznej, która doprowadziła do spotęgowania uszkodzeń ciała spowodowanych przez „wypadek” w rozumieniu tego postanowienia, należy uznać za objęte tym wypadkiem.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/AA

[Sprawa C-663/21 (¹), Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Uchodźca, który popełnił poważne przestępstwo)]

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/95/UE – Normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Cofnięcie statusu uchodźcy – Obywatel państwa trzeciego skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo – Zagrożenie dla społeczeństwa – Kontrola proporcjonalności – Dyrektywa 2008/115/UE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Wstrzymanie wydalenia]

(2023/C 296/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Druga strona postępowania: AA

Sentencja

1) Artykuł 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

stosowanie tego przepisu jest uzależnione od wykazania przez właściwy organ, że cofnięcie statusu uchodźcy stanowi środek proporcjonalny w świetle zagrożenia, jakie dany obywatel państwa trzeciego stanowi dla jednego z podstawowych interesów społecznych państwa członkowskiego, w którym ów obywatel państwa trzeciego przebywa. W tym celu ten właściwy organ powinien dokonać wyważenia tego zagrożenia z prawami, które zgodnie z tą dyrektywą należy zagwarantować osobom spełniającym przesłanki materialne określone w art. 2 lit. d) wspomnianej dyrektywy, przy czym wspomniany właściwy organ nie jest ponadto zobowiązany do sprawdzenia, czy interes publiczny związany z powrotem wspomnianego obywatela państwa trzeciego do państwa pochodzenia przeważa nad interesem tego obywatela państwa trzeciego w zachowaniu ochrony międzynarodowej w świetle zakresu i charakteru środków, na które byłby on narażony w przypadku powrotu do państwa pochodzenia.

- 2) Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie wydaniu decyzji nakazującej powrót wobec obywatela państwa trzeciego, jeżeli zostało wykazane, że jego wydalenie do przewidywanego państwa docelowego jest na mocy zasady non-refoulement wykluczone na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 lipca 2023 r. – RQ/Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

(Sprawa C-7/22 P) (¹)

[Odwołanie – Skarga o odszkodowanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Restrukturyzacja greckiego długu publicznego – Udział sektora prywatnego – Szkoda związana z obniżką wartości nominalnej nowo wyemitowanych obligacji państwowych względem wartości obligacji rocznych – Oświadczenia szefów państw lub rządów strefy euro i instytucji Unii Europejskiej – Decyzje Eurogrupy – Nieformalny i międzyrządowy charakter Eurogrupy – Odpowiedzialność pozaumowna Unii – Możliwość przypisania szkody]

(2023/C 296/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RQ (przedstawiciele: M. Meng-Papantoni i H. Tagaras, dikigoro)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Bauerschmidt, K. Pavlaki i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy) Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Adamopoulos i S. Delaude, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) RQ pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską

(¹) Dz.U. C 119 z 14.3.2022.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – XXX / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

[Sprawa C-8/22 (¹), Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Uchodźca, który popełnił poważne przestępstwo)]

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/95/UE – Normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Cofnięcie statusu uchodźcy – Obywatel państwa trzeciego skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo – Zagrożenie dla społeczeństwa – Kontrola proporcjonalności]

(2023/C 296/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État